

Sygn. akt I ACz 1107/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska
Sędzia SA:	Iwona Biedroń (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **A. M., G. Ś. i H. Z.**

przeciwko: (...) **Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej z siedzibą w B.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt VI GNC 462/12

p o s t a n o w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Legnicy na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 745 § 1 k.p.c. zasądził od strony pozwanej na rzecz powodów uprawnionych solidarnie kwotę 2.358,88 zł tytułem kosztów postępowania zabezpieczającego, na którą to kwotę złożyły się opłata stosunkowa w postępowaniu zabezpieczającym oraz wydatki gotówkowe, oddalił natomiast wniosek w zakresie żądania zasądzenia kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym.

Skarżąc powyższe postanowienie w zakresie w jakim Sąd Okręgowy wniosek oddalił, powodowie zarzucili naruszenie art. 745 § 1 k.p.c. w zw. z art. 743 k.p.c., art. 770 k.p.c. oraz art. 98 § 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. i § 5 oraz § 10 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. polegające na błędnym przyjęciu, że w skład kosztów postępowania zabezpieczającego wchodzi jedynie koszty opłat komorniczych i jednocześnie nie wchodzi koszty zastępstwa prawnego.

W oparciu o powyższe zarzuty powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powodów dalszej kwoty 900 zł tytułem kosztów zastępstwa radcowskiego a także o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powodów kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 745 § 1 k.p.c. o kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, a o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia.

Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego, że zawarte w treści art. 745 § 1 k.p.c. unormowanie, zgodnie z którym o kosztach postępowania zabezpieczającego orzeka sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie,

tj. w orzeczeniu wydanym w postępowaniu rozpoznawczym, świadczy o tym,

iż koszty te stanowią składnik kosztów postępowania rozpoznawczego. Powyższa regulacja jest konsekwencją istoty postępowania zabezpieczającego, które

co do zasady, prowadzone jest równoległe do postępowania rozpoznawczego. Postępowanie zabezpieczające nie ma bowiem samoistnego charakteru, lecz pozostaje w związku z merytorycznym (jurysdykcyjnym) postępowaniem w sprawie. Regulacja przyjęta we wskazanym przepisie świadczy o tym, iż koszty postępowania zabezpieczającego stanowią składnik kosztów postępowania rozpoznawczego, co przemawia przeciwko ustalaniu odrębnego niż wynagrodzenie za prowadzenie sprawy, wynagrodzenia pełnomocnika za czynności związane z wykonaniem postanowienia zabezpieczającego.

Nie ulega wątpliwości, że przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.9.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) nie przewidują wynagrodzenia za czynności pełnomocnika w postępowaniu zabezpieczającym.

Tak jak nie podlega odrębnemu wynagrodzeniu złożenie przez pełnomocnika wniosku o udzielenie zabezpieczenia (co najwyżej sąd może przyznać wyższą niż minimalna stawkę za prowadzenie sprawy z uwagi na nakład pracy pełnomocnika) tak samo nie ma w ocenie Sądu Apelacyjnego podstaw do przyjmowania, że czynności pełnomocnika związane z wykonaniem postanowienia o zabezpieczeniu powinny podlegać odrębnemu wynagrodzeniu. Zdaniem Sądu Apelacyjnego odwoływanie się przez skarżących do § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z 28.9.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, nie jest zasadne, skoro postępowanie zabezpieczające nie może być traktowane jako „sprawa” w rozumieniu tego przepisu, bowiem w przypadku postępowania zabezpieczającego nie można mówić o dostatecznej odrębności tego postępowania od postępowania rozpoznawczego (gdy chodzi o sam wniosek o udzielenie zabezpieczenia) czy egzekucyjnego (gdy chodzi o wniosek o wykonanie zabezpieczenia).

Podkreślić należy, że postępowanie w przedmiocie wykonania zabezpieczenia kontynuowane jest w postępowaniu egzekucyjnym. Zgodnie z art. 49 ust. 6 ustawy

z dnia 29.08.1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (j.t. Dz. U. z 2011 r.

Nr 231, poz. 1376 ze zm.) w przypadku gdy egzekwowane świadczenie zostało zabezpieczone przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego, na poczet opłaty stosunkowej, za prowadzenie postępowania egzekucyjnego komornik zalicza

opłatę za wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia, jeżeli pobrał ją od wierzyciela. Powyższa regulacja przemawia za uznaniem braku podstaw do przyznawania odrębnych, nieprzewidzianych przepisami cyt.

rozporządzenia, kosztów wynagrodzenia pełnomocnika w postępowaniu związanym z wykonaniem zabezpieczenia, gdyż nawet gdyby przyjąć, że koszty związane z wykonaniem zabezpieczenia jako powstałe po wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie

w sprawie nie zostały uwzględnione w ramach kosztów postępowania rozpoznawczego, to niewątpliwie mogą być uwzględnione przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia pełnomocnika za prowadzenie postępowania egzekucyjnego.

Pozostaje do rozważenia kwestia związania sądu postanowieniem Komornika ustalającym wysokość kosztów wykonania zabezpieczenia.

Komornik jest uprawniony, w trybie art. 770 k.p.c., do ustalenia kosztów wykonania zabezpieczenia. Sąd Apelacyjny stoi na stanowisku, że organ egzekucyjny wiążąco ustala jedynie należne mu koszty wykonania zabezpieczenia, pozostałe zaś koszty ustala sąd. Sąd zatem będzie uprawniony do ustalenia wysokości i zasadności wydatkowania kosztów, zarówno w postępowaniu

o udzielenie zabezpieczenia jak i w postępowaniu w przedmiocie wykonania zabezpieczenia. Użyty w przepisie art. 745 § 1 k.p.c. zwrot „rozstrzyga sąd” nie może być rozumiany inaczej niż przekazanie do wyłącznej kompetencji sądu ustalenia zasady odpowiedzialności za koszty postępowania zabezpieczającego oraz ustalenia ich wysokości w kontekście zasady kosztów niezbędnych i celowych do dochodzenia praw i celowej obrony. Zauważyć przy tym należy, że przyjęcie odmiennej interpretacji art. 745 § 1 k.p.c. oznaczałoby, że obowiązany byłby w istocie pozbawiony możliwości kwestionowania kosztów zastępstwa procesowego

w postępowaniu zabezpieczającym, gdyż składanie przez niego skargi na czynności komornika w sytuacji, gdy postanowienie komornika o ustaleniu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika w postępowaniu zabezpieczającym nie nakłada na obowiązane żadnego obowiązku, byłoby bezprzedmiotowe. Zresztą co do tej kwestii skarżący także stoją na stanowisku, że postanowienie komornika nie jest dla sądu wiążące, przy czym ich argumentacja odwołuje się do regulacji przewidzianej

w art. 365 § 1 k.p.c.

Wobec powyższego, należało przyjąć, że Sąd Okręgowy zasadnie

uwzględnił wnioski powodów jedynie w zakresie należnych komornikowi kosztów wykonania zabezpieczenia, tj. w zakresie opłaty stosunkowej i wydatków gotówkowych (art. 98 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). Skoro postanowienie komornika w przedmiocie ustalenia wysokości wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w postępowaniu zabezpieczającym nie miało wiążącego dla Sądu charakteru, a brak podstaw do uznania, że pełnomocnikowi powodów przysługuje odrębne wynagrodzenie za postępowanie związane z wykonaniem zabezpieczenia, to orzeczenie Sądu Okręgowego było prawidłowe.

W konsekwencji należało uznać, że Sąd Okręgowy oddalając wnioski powodów o przyznanie im kosztów postępowania zabezpieczającego obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika procesowego nie naruszył powołanych w zażaleniu przepisów. A zatem zażalenie powodów należało oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

MR-K